

ת"פ 48173/12/13 - שאקר אלרייט, עאמר אבו חמאד נגד מדינת ישראל - פמ"ד

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 48173-12-13 מדינת ישראל נ' אלרייט ואח'
תיק חיצוני: פמ"ד 6733/13

בפני כב' השופט ד"ר יובל ליבדרו
העותרים: 1. שאקר אלרייט 2. עאמר אבו חמאד ע"י ב"כ עו"הד
עמית בר טוב וצביקה פורר
נגד
המשיבה: מדינת ישראל - פמ"ד
ע"י ב"כ עו"ד ציון קינן

החלטה

1. בפני עתירה לגילוי ראייה חסויה בהתאם לסעיף 45 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א - 1971, לפיה מתבקש בית המשפט להורות על הסרת חיסיון שהוטל ביחס למועד מסירת ידיעה מודיעינית וזהות מוסר הידיעה שנמסרה בתיק. כן נתבקשה הסרת חיסיון מנתון תקשורת לרבות הנתון ותוצריו.
2. בהתאם לתעודת החיסיון, אשר נחתמה על ידי השר לביטחון פנים ביום 15.1.2014, הרי שבין היתר: "כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלות זהות האדם אשר מסר את המידע המתועד בדו"ח ידיעה מס' 13-0322-560 לרבות מועד מסירת המידע; כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלות מהותו של נתון תקשורת המסומן א' המופיע בבקשה ובהחלטה למתן צו לקבלת נתוני תקשורת מס' 5569-08/13 לרבות פרטי הנתון ותוצריו. גילוי מידע זה או מסירתו יש בהם כדי לפגוע בעניין ציבורי חשוב באשר הם עלולים: לסכן שלומם של בני אדם; לפגוע בשיתוף הפעולה של הציבור עם המשטרה; לחשוף שיטות עבודה ודרכי פעולה של המשטרה ולפגוע ביעילות פעולותיה"
3. העתירה קשורה בכתב אישום אשר הוגש כנגד העותרים שעיקרו עבירות מס בגין הכנסה שלא דווחה לרשות המיסים וכן עבירות של שיבוש הליכי משפט, הדחה בחקירה ועבירות נוספות.
4. בעתירה שהגישו ב"כ העותרים טענו העותרים כי יש להסיר את החיסיון בכל הקשור לזהות מוסר הידיעה המודיעינית לרבות מועד מסירתה. ב"כ העותרים טענו כי בתאריך 21.5.2013 נשלחה למל"ל בקשה לקבלת מידע על משפחתו של העותר 1 בשל חקירת חילוט סמויה בעניינו של העותר 1. בתאריך 26.7.2013 ניתן צו חיפוש בבית העותר 1, בהתאם לידיעה מודיעינית שבעניינה ניתן החיסיון, הקובעת כי

העותר 1 מחזיק ברשותו אקדח ללא רשיון. עותר 1 טען כי מעולם לא היה ברשותו אקדח. בתאריך 31.7.2013 נערך חיפוש בביתו של העותר 1. במהלך החיפוש ובאמצעות הכוונה טלפונית מצד ג' לכוחות שערכו את החיפוש, שברו הכוחות את רצפת מחסן הבית ומצאו סכום כסף בסך 1,750,000 ₪. בתאריך 15.1.2014 ניתנה תעודת חיסיון על הידיעה המודיעינית, על זהות מוסרה ועל התאריך בה נמסרה.

ב"כ העותרים טענו כי מעובדות אלו עולה חשש כי מדובר בראיה בדויה שנועדה לאפשר למשטרה לערוך חיפוש בביתו של העותר 1 וזאת לשם חקירת החילוט המתקיימת בעניינו. ב"כ העותרים טענו כי נסיבות החיפוש הגובלות באי חוקיות לרבות הכוונת הכוחות על ידי צד ג' מעלה אף היא חשש למטרה האמיתית של צו החיפוש. ב"כ העותרים הוסיפו כי עולה חשש שהמשטרה הטעתה את בית המשפט באשר למטרתו האמיתית של החיפוש.

ב"כ העותרים טענו בעתירתם כי הראיה החסויה היא שורש ההליך שנפתח בעניינו של העותר 1 ובלעדיה לא היה הצדק לחיפוש בביתו. ב"כ העותרים טענו כי הראיה החסויה מהותית להגנת העותרים והיא בעלת פוטנציאל ראייתי גבוה שכן בכוחה ליצור ספק בחוקיות פעולת המשטרה והראיות שהושגו. עוד טענו ב"כ העותרים כי חקירת מוסר הידיעה וחשיפת התאריך בו היא ניתנה יש בהן כדי להפריך את טענתו השקרית והמפוברקת של מוסר הידיעה ולחשוף לכאורה את הקנוניה שנרקמה בין המשטרה למוסר הידיעה.

ב"כ העותרים טענו לעניין נתון התקשורת המסומן א' כי הם דורשים הבהרה במה מדובר.

5. בדיון שנערך במעמד שני הצדדים הוסיפו ב"כ העותרים כי מוסר הידיעה מסר ידיעה שקרית וכי למעשה הוא מודע לכך כי מקור הכסף הוא בכספי ירושה של העותרים. עוד טענו ב"כ העותרים כי חקירתו של מוסר הידיעה יכולה לשפוך אור ולתמוך בטענת עותר 1 כי מקור הכסף הוא בירושה. ב"כ העותרים טענו כי המשטרה הונתה את השופט שנתן את צו החיפוש ובאמתלה שהם מחפשים נשק למעשה הלכו לחפש כספים ששיכים לחקירת החילוט.

לאחר הדיון המשלים במעמד שני הצדדים, הסתפקו ב"כ העותרים בתשובת ב"כ המשיבה שהבהירה את משמעות החיסיון של נתון התקשורת המסומן א' ונוכח כך זנחו טענתם ביחס לרכיב זה של העתירה.

6. לאחר הדיון במעמד שני הצדדים קיימתי דיון במעמד צד אחד בלשכתי בנוכחות ב"כ המשיבה, עו"ד קינן וקצין המודיעין הרלוונטי. בדיון זה הוצגה לי הידיעה המודיעינית החסויה. בדיון זה שאלתי את שני נציגי המבקשת מספר שאלות הבהרה. פרוטוקול בן 3 עמודים המתעד דיון זה הוכנס למעטפה סגורה שהועברה לכספת בית במשפט.

7. לאחר שבחנתי את החומר החסוי, העתירה והאסמכתאות המשפטיות השונות, כמו גם את טענות ותשובות הצדדים, אני סבור כי אין מקום לקבל את העתירה בכפוף למה שיפורט להלן.

המצב המשפטי:

8. סעיף 45 לפקודת הראיות מהווה את נקודת המוצא לדיון בעתירה זו. בהתאם לסעיף 45 לפקודת הראיות הרי ש:

"חיסיון לטובת הציבור

אין אדם חייב למסור ובית המשפט לא יקבל, ראיה, אם שר הביע דעתו, בתעודה חתומה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בעניין ציבורי חשוב, אלא אם מצא בית המשפט הדין בדבר, על-פי עתירת בעל דין המבקש גילוי הראיה, כי הצורך לגלותה לשם עשיית צדק עדיף מן העניין שיש לא לגלותה"

9. בב"ש 838/84 ליבני ואח' נ' מדינת ישראל, פד"י ל"ח (3) 738, ניתח בית המשפט העליון את משמעות התיבה "עשיית צדק" המוזכרת בסעיף 45 הנ"ל בהאי לישנא:

"... 'עשיית צדק' בהקשר זה משמעותה ניהול הליך פלילי הוגן, שיש בו כדי לחשוף את האמת ולא לגרום לעיוות דין לאותו נאשם ספציפי העומד לדין. על כן, אם חומר החקירה אשר לגביו חל החיסיון, חיוני הוא להגנת הנאשם, כי אז, בוודאי, הצדק דורש את גילוי, ושיקול זה עדיף על פני כל שיקול ביטחוני אפשרי אם הראיה אינה כה חיונית ... היא עשויה להשפיע בצורה מסויימת על מהימנות הנאשם או העדים, היא עשויה לשמש תמיכה, עשויה להסיר ספק או ליצור ספק ... במצב דברים זה יש לבחון את חשיבותה היחסית..."

בבש"פ 1924/93 גרינברג נ' מדינת ישראל, פד"י מ"ז (4) 769, הוסיף בית המשפט העליון כי:

" בקביעת הצורך לגלותה לשם עשיית צדק יש לבחון את נסיבותיו של כל משפט ומשפט. הבחינה היא מטבעה אינדיבידואלית וספציפית. יש לבחון את שדה המחלוקת שבין התביעה לבין הנאשם וכן את מיקומה של הראיה וחשיבותה היחסית בשדה זה ...".

התייחסות נוספת שמצאתי להפנות אליה במסגרת החלטה זו, ניתנה בע"פ 621/01 מדינת ישראל נ' חמדאן, פד"י נה (2) 823:

"בית המשפט יכריע באשר לחיוניותה של עדות חסויה להגנת הנאשם, לפי השאלה, האם בעדות זו מצוי פוטנציאל ראייתי שעשוי - על-פי קנה מידה אובייקטיבי- לעורר ספק סביר באשמת הנאשם ...".

מן הכלל אל הפרט:

10. לאחר שבחנתי את החומר החסוי לא מצאתי בסיס לטענת "הקונספירציה" אותה העלו ב"כ העותרים. כמו

כן לא מצאתי כי יש בחשיפת פרטי מוסר הידיעה המודיעינית והתאריך המדויק של מסירת הידיעה "פוטנציאל ראייתי" אשר יכול לסייע להגנת העותרים. מנגד מצאתי כי חשיפת הראיה יש בה כדי לפגוע בעניין ציבורי באשר היא עלולה לסכן חיי אדם ולפגוע בשיתוף הפעולה של הציבור עם המשטרה. לא מצאתי במסגרת דיונית זו להידרש לטענת חוקיות החיפוש והתפיסה.

11. יחד עם האמור לעיל, ונוכח עמדת המשיבה בדיון במעמד צד אחד, אני מוצא למסור לעותרים כי הידיעה המודיעינית נמסרה במהלך חודש יולי 2013.

ניתנה היום, כ"ח אב תשע"ד, 24 אוגוסט 2014, בהעדר הצדדים.